

Búcsúzó
(Köteles István – Lantos Krisztina)

Az éjszakát, mit tőled kaptam én,
Sohasem feledem,
Bocsáss meg nekem, de nem maradok tovább,
Most indulnom kell, indulok hát.

Refrén: Búcsúzó, későre jár,
Hosszú az út, s hívnak új csodák.
Búcsúzó, megyek hát tovább,
Indulok, mert valahol várnak rám.

Nincs velem más, csak a csillagok,
Árnyékom a falakon támolyog.
Utamon egyedül ballagok,
De látom már, a Nap rám mosolyog.

Refrén: Búcsúzó, későre jár,
Hosszú az út, s hívnak új csodák.
Búcsúzó, megyek hát tovább,
Indulok, mert valahol várnak rám.

Refrén: Búcsúzó, későre jár,
Hosszú az út, s hívnak új csodák.
Búcsúzó, megyek hát tovább,
Indulok, mert valahol várnak rám.

Próza:
Az éjszakát, mit tőled kaptam én,
Sohasem feledem.